

Dissabte 11 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 6,24-34): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos senyors, perquè, o bé tindrà aversió a l'un i estimarà l'altre, o s'adherirà a l'un i menysprearà l'altre. No podeu servir Déu i les riqueses.

Per això us dic: no us preocupeu per la vostra vida, què menjareu o què beureu; ni pel vostre cos, com us vestireu. ¿No és la vida més que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel, que no sembren ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No sou molt més vosaltres que no pas ells? I qui de vosaltres, tot neguitejant-se, pot afegir un colze a la seva estatura? I pel vestit, per què us amoïneu? Observeu els lliris del camp com creixen: no es fatiguen ni filen. Però jo us dic que ni Salomó, en tota la seva glòria, no anava vestit com un d'ells. I si l'herba del camp, que avui és i demà es tira al forn, Déu la vesteix així, què no farà amb vosaltres, gent de poca fe? No us amoïneu pas, dient: “Què menjarem?”, o: “Què beurem?”, o: “Amb què ens vestirem?” Perquè totes aquestes coses, els gentils les busquen, però el vostre Pare celestial sap bé que teniu necessitat de tot això.

Busqueu primer el regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes altres coses se us donaran d'escreix. No us preocupeu, doncs, pel dia de demà, que el dia de demà es preocuparà per si mateix: ja en té prou cada dia amb el propi mal».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Busqueu primer el regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes altres coses se us donaran d'escreix»

Père Jacques PHILIPPE

Avui, l'Evangelí parla clarament de viure el "moment present": no donar voltes arreu del passat, sinó abandonar-nos en Déu i la seva misericòrdia. No cal neguitejar-se pel demà, sinó confiar-lo a la seva providència. Santa Tresa del Nen Jesús afirmava: «Solament em guia l'abandonament, no tinc cap altra brúixola!».

La preocupació mai ha resolt cap problema. El que resol problemes és la confiança, la fe. «I si l'herba del camp, que avui és i demà es tira al forn, Déu la vesteix així, què no farà amb vosaltres, gent de poca fe?» (Mt 6,30), diu Jesús.

La vida no és per si mateixa massa problemàtica, és l'home qui manca de fe... L'existència no sempre és fàcil. A voltes és pesada; amb freqüència ens sentim ferits i escandalitzats pel que succeeix en la nostra vida o en la dels altres. Però afrontem tot això amb fe i intentem viure, dia rere dia, amb la confiança en què Déu complirà les seves promeses. La fe ens menarà vers la salvació.

«No us preocupeu, doncs, pel dia de demà, que el dia de demà es preocuparà per si mateix: ja en té prou cada dia amb el propi mal» (Mt 6,34). Què vol dir això? Avui, procura viure de manera justa, segons la lògica del Regne, en la confiança, la senzillesa, la cerca de Déu, l'abandonament. I Déu s'ocuparà de la resta...

Dia rere dia. És molt important! El que ens esgota freqüentment són totes aquestes voltes al voltant del passat i la por al futur; mentre que quan vivim en el moment present, de manera misteriosa, trobem la força. Per allò que haig de viure avui, tinc la gràcia per a viure-ho. Si demà haig de fer front a situacions més difícils, Déu incrementarà la seva gràcia. La gràcia de Déu es atorgada al moment, dia rere dia. Viure el moment present suposa acceptar la feblesa: renuncia a refer el passat o dominar el futur, i acontentar-se amb el present.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Com que hem nascut per a les coses presents, però hem renascut per a les futures, mirem de no

posar el cor en els béns temporals, sinó en els eterns» (Sant Lleó el Gran)

•

«“No, no, no més d’un fill, perquè no podem anar de vacances, no podem anar a tal lloc, no podem comprar la casa”. “És bo de seguir el Senyor, però fins a cert punt”... Això és el que fa el benestar: ens mena cap avall, ens treu el coratge, aquell coratge fort per a caminar prop de Jesús» (Francesc)

•

«El Senyor es lamenta a causa dels rics, perquè troben el seu consol en l’abundor de béns. ‘L’orgullós cerca el poder terrenal, mentre que el pobre en l’esperit cerca el Regne del cel’ (Sant Agustí). L’abandó a la Providència del Pare del cel allibera de la inquietud pel demà (...))» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.547)

Altres comentaris

«No us preocupeu per la vostra vida. No us preocupeu pel dia de demà»

Mn. Carles ELÍAS i Cao
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens diu: «No podeu servir Déu i les riqueses» (Mt 6,24). Amb aquestes paraules ens enfronta amb la nostra inseguretat, que procurem pal·liar amb el recolzament en la tranquil·litat de tenir no només allò que necessitem, sinó també allò que ens abelleix, i això ens duu a consumir i malgastar.

«Que ho escolti l'avar; que ho escolti el qui pensa que, anomenant-se cristià, pot servir al mateix temps les riqueses i el Crist. Malgrat tot, no va dir: el qui té riqueses, sinó el qui serveix les riqueses; el qui està esclavitzat per les riqueses i les guarda com un esclau; però el qui ha bandejat el jou de l'esclavitud, les distribueix com senyor» (Sant Jeroni).

Com en les benaurances —o en un altre passatge clau, com el del manament nou (Jn 13,34-35)—, avui el Senyor ens convida a una decisió per la confiança il·limitada en un Pare que se'ns dóna com a providència, per la recerca del Regne de justícia, pau i alegria, per una veritable pobresa interior de l'ànima, que es gira un cop i un altre amb “gemecs inenarrables” (Rm 8,26) a Qui únicament pot sadollar el nostre anhel de plenitud i eternitat. Des d'aquest deseiximent, des d'aquesta precarietat assumida conscientment, posem tota la nostra esperança en el seguiment del Crist.

Deixant el passat en el perdó de Déu i fent fora temors i preocupacions per un futur que encara no ha arribat, Jesús ens convida a viure el dia d'avui, que és l'única cosa que ara tenim. I en aquest "avui" se'ns dóna com pa que acompanya el dia. «Només ens pertany el present, mentre que és incerta l'esperança del futur (...). Cada dia en té prou amb la seva pròpia malícia. ¿Per què angoixar-nos pel demà?» (Sant Gregori de Nissa).